

hvis der skulle være enkelte kommunalpolitikere, som har svært ved at få finansieret kommunens udgifter, at sige: Hvis det her er det mindste, det skal være, så er det også det, det bliver. Det synes vi ikke som radikale er tilfredsstillende.

Men vi synes, at det ville være interessant i behandlingen af beslutningsforslaget at finde ud af, hvor langt der er fra virkeligheden til Enhedslistens forslag, altså: Hvordan ser det ud med hensyn til antal timer i forhold til det vejledende minimumstimetal, i forhold til klassekvotienter, i forhold til skole-hjem-samtaler og så fremdeles? Jeg tror, man ville blive forholdsvis overrasket over, at det forhåbentlig står betydelig bedre til, end man kunne tro, når man læser beslutningsforslaget.

Det andet er, at vi synes, det er helt afgørende at følge op på lov om undervisningsmiljø. Lov om undervisningsmiljø er jo netop i sit værdifundament tænkt som en adgang til, at undervisningsmiljøet kan være en demokratisk foretelse, ikke noget, som stikkes ud på grund af en centralistisk, statslig tænkning, men som skabes i en dialog, en forpligtende dialog mellem elever, lærere, forældre, skolebestyrelse og medarbejdere i øvrigt, netop for at sørge for, at de ret mange regler af retlig karakter, der gælder for elevernes undervisningsmiljø i forhold til deres sikkerhed og sundhed, bliver sat ind i en sammenhæng, hvor det også handler om undervisningsmiljø.

Uanset hvordan man vender og drejer det, er det vigtigt, at eleverne er engagerede og med i vurderingen af og opfølgningen på undervisningsmiljøet, fordi eleverne er med til at skabe det gode undervisningsmiljø. Det nytter ikke noget at forbyde mobning, men det nytter noget, hvis man kan få eleverne forpligtet på, at et godt psykisk undervisningsmiljø er et undervisningsmiljø, som er mobningsfrit, og hvor der er en kultur, hvor man er villig til at gribe ind og sige fra i forhold til de elever, som ikke har forstået, hvad der er skolens værdimæssige fundament.

I det lys synes jeg, at man i stedet for at gå den her centrale vej, hvor man risikerer, at minimumskrav bliver standard, skulle gå en vej, hvor man sagde: Hvordan kan vi sammen udvikle undervisningsmiljøet med den inddragelse og det demokratiske fundament, der ligger for netop den lovgivning?

Enhedslisten har under tidligere behandlinger på uddannelsesområdet i Folketingssalen i dag netop lagt meget vægt på det demokratiske

element, og derfor synes jeg, det ville være meget oplagt, når man forfølger de målsætninger, som Enhedslisten har, og som vi deler i Det Radikale Venstre, med hensyn til at der skal være rimelige og ordentlige vilkår for en kreativ og differentieret undervisning i folkeskolen, at man så går vejen ved at støtte lov om undervisningsmiljø, for den lovgivning er der, det er et redskab, og jo mere det bliver brugt, jo bedre undervisningsmiljø får vi også.

Så med de bemærkninger kan Det Radikale Venstre ikke støtte beslutningsforslaget, men vi håber, at vi kan få en række interessante oplysninger frem i forbindelse med udvalgets behandling af det.

Formanden:

Tak til fru Margrethe Vestager. Så er det hr. Thomas Krog som ordfører.

Thomas Krog (SF):

I forhold til de bemærkninger, der er kommet fra bl.a. Venstre, og jeg hørte også lidt fra Socialdemokraterne, omkring gruppeværelser, kan jeg oplyse, at SF's gruppeværelse faktisk er så stort, at vi har plads til flere. Der er plads til, at der kan komme flere, men det kunne jo også være en af årsagerne til, at der kommer kreative tanker derfra. Det modsatte kan i hvert fald også være tilfældet.

I går havde vi en diskussion her i salen om daginstitutioner og om børnemiljøvurderinger. Jeg synes, det ville være spændende at inddrage det i den her sammenhæng og sige: Jamen er det ikke også på tide, vi får noget tilsvarende her?

Kl. 20.20

I går dagens debat sagde jeg og SF: Vi har behov for nogle minimumsstandarder, også i daginstitutionerne. Der er simpelt hen nogle ting, vi ikke skal acceptere, ja, der er simpelt hen nogle ting, der kan være så gale, at vores børn bliver hæmmet i den udvikling, som de ellers skulle have i den alder, og det kan vi ikke leve med.

På samme måde har jeg det med hensyn til folkeskolen. Det kunne være rart her at få lavet nogle ordentlige vurderinger af: Hvordan ser virkeligheden egentlig ud, og er der nogle steder, det er så galt, at det faktisk hæmmer børnenes udvikling og faktisk ikke giver dem det læringsmiljø, de har brug for for at leve op til de krav, som flertallet her jo vil stille om bl.a. test, det betyder så ikke så meget, men nok så vigtigt, de krav, hele globaliseringsfundamentet stiller til